

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΜΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

38ον

Ένα μεγάλο γυναικό δωμάτιο, τετράγωνο με δύο μεγάλα παράθυρα. Ανοιχτόκαρδο, ευχάριστο, πλημμυρισμένο με φως, με την χειμωνιάτικη μέρα. Τ' ήσαν την άνοιξη, τ' ήσαν τον καλοκαίρι.

Και σαν να είχε μαντέψει την σκέψη τους, η φλόγα νοκομάρ' άρχισε να τ' εκθείαζε.

—Νά ξέρετε σε δύο μήνες τ' ήσαν τ' ήσαν. Βλέπετε εδώ αυτή την μηλιά; Όταν άνοιξη είναι δόξαληξη ρόζ...και είναι τόσο κοντά στο παράθυρο, που μπαίνουν τα κλαριά της τα φρονιμένα μέσα στο δωμάτιο. Μόλις ξυπνάτε έχετε αυτό το θέαμα. Και όλα αυτά τα δένδρα που βλέπετε στον κήπο είναι μηλιές, περικοκλιές, άλλα είδω, κερασιές. Όταν άνοιξουν είναι μαγευτικά. Μην τ' ελέπετε τώρα. Σε λίγο πρέπει να τ' άδωτε.

Και η Κάιτη γύρισε άμέσως πρὸς τὸν Πέτρο. Τά μάτια της έλαμπαν γελαστά.

—Εδώ με μείνουμε, θάνα, τρέλλα την άνοιξη. Βλέπετε εδώ κοντά στο παράθυρο θά κλέβω, θά γράφω, θά σε σούρω χωνιτά μονάχα, ο ίδιος χωρίς να κοιτάζω...

—Βολεύει καν πύραν από το σταθμό τα πράγματά τους, κά' άμέσως άρχισαν να τακτοποιούνται.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωί είχε χιονίσει. Ήταν όλα καταισπρα ντυμένα. Ξύπνησαν ύστερα, από ένα ώρατο, γλυκό, ξεκουραστικό ύπνο, που κοιμήθηκαν άγχαλιζόμενοι, μέσα στο μεγάλο, φαρδό, αναπαυτικό, ώρατο κρεβάτι.

Ήταν σαν να ξεχάστηκαν, σαν να έδωσαν όλες οι περασμένες λύπες, οι στενοχώριες, οι αγωνίες, άκόμη και η μεγάλη μονακλική λύπη, που τ' άποτύπωμα της, έκαίει τ' άχνη του μεγάλου πόνου που ποτέ δεν σβήνουν.

Και ήπιαν τὸ γάλα τους, ένα ώρατο παχύ γάλα και γελούσαν. Πάλι γελούσαν, γιατί θυμήθηκαν τὸ Ἀθηναϊκό, νερωμένο, φτωχὸ γάλα.

—Ε, ἀλήθεια όλα τὸς ἔκαναν κέρι.

Και ξεκίνησαν, έκαίνοι γιὰ νὰ παρουσιασθῇ στὴν διέθυνση τὸν Λυκεῖο και κείνη νὰ τὸν συνδράσῃ ὅς ἔκει.

Μὲν γόσυν φιλήθηκαν, γιατί δὲν θά μπορούσαν νὰ φιληθοῦν στὸ δρόμο ὅταν αὐτὸς ἔμπαινε στὸ Λυκεῖο κι' αὐτὴ θά γύριζε πίσω. Γιατὶ φιλοῦνταν κάθε φορὰ πὸς θά ἔχωριζονταν, ἔστω και γιὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, φιλοῦνταν ὅταν θά ἦσαν ν' ἀποχωρισθοῦν γιὰ καιρὸ.

Και μετ' ὅτ' ἔφυγε, ἦταν κάθε φορὰ ὅλη ἡ λατρεία τους, ὅλη ἡ εὐγνωμοσύνη πὸς αὐτὸν ὅταν ἔβλεπε τὸ ἄλλο γιὰ τὴν ὑπεράνθρωπη ἀγάπη τους.

Και ὅταν μετ' ἄλλα λεπτά ἔβλεπαν πρὸς τὴν πόρτα τοῦ σχολείου, πὸς τοὺς προέβλεπε τὸν ἄνθρωπο—τὸς ὅρατο κτεῖρο ἦταν γιὰ μὴ τόσο μικρὴ, πόλη, πὸς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν ἕνα ὁρμητικό χωριό, ἂν καὶ σκεπασμένο καὶ πλημμυρισμένο μ' ἔλο τὸ φῶς καὶ ὅλη τὴν λάμψη τ' ὁρατοῦ της, τόσο μικρὴ πόλη καὶ νάχη τέτοια σχολεῖα, τέτοια κτεῖρα, — κατὰ τὴν ἑλπίδα τὰ μάτια καὶ γέλασαν πάλι, καὶ ὅταν νὰ μάντεψε ὅ ἕνας τὴν σκέψη τοῦ ἄλλου, φιλήθηκαν ἑκὼν στὸ στόμα, γιατί ἀποδείχθηκε πὸς ἦταν ἐντελὴς περιττὸ νὰ προσλάβουν νὰ φιληθοῦν στο σπίτι. Ήταν τὸση ἔρημις, πὸς ὅχι μὴ ἄλλω δὲκα φορὲς μπορούσαν νὰ φιληθοῦν.

Και χωρίστηκαν. Ἐκείνη ἄρχισε νὰ γυρίσῃ σιγά σιγά. Περπατοῦ. Πρῶτη φορὰ πὸς δρέθηκε μόνη της, χωρὶς αὐτὸν δίπλα της, ἔστω και γιὰ λίγα λεπτά, χωρὶς νὰ αἰσθάνῃ ἀμέσως ἑκείνου τὸν πόνο πὸς τὴν ἔκλειψε στὴν σκέψη τοῦ παιδιοῦ της. Ήταν ὅταν τριγυρισμένη ἡ ψυχὴ της ἀπὸ τὴν λευκὴ ἀνταύγεια πὸς ἦταν τριγύρω της. Ὅλη ἡ ἔκλειψη ἡ νεκρικὴ ἡσυχία ἀποκοιμίζει κάθε πόνο, κάθε σκέψη μέσα της.

Ήταν ὅταν νὰ τὴν μάγαινε μὴ πονετικὴ μέγιστος παραμυθιό. Τὴς φαίνονταν πὸς τώρα μὴ αἰσθάνονταν μέσα της ὅλη ἡ ἔκλειψη τὴν ἀπέρριπτη γλύκη, τὴν ὑπερφυῆς εὐτυχία πὸς εἶχε ὀνειρευθῇ μὴ ἔκλειψη τὸς τότε στὸ Βασιλικὸ Θέατρο τὸ ἔλεγμα τοῦ Πέτρου, νὰ τὴν κατὰ τὴν μετὰ τὴν ἔκσταση, λατρεία, πὸς τὴν εἶχε κλονίσει ὁλόκληρη. Ήταν ἡ μεγαλύτερη συγκίνησις πὸς εἶχε αἰσθάνῃ ὡς τότε στὴν ζωὴ της, ὅταν νὰ τραβήχθηκε ὅς μὴ στιγμή, τὸ πέλο πὸς σκέπασε ὡς τότε τὴν ψυχὴ της.

(Συνεχίζεται)

Πατρινά ἡμερονύκτια

Στὰ πετοχτά

Χρόος τοῦ κάθε πατριώτου νὰ ὑπογράψῃ τὸ ψήφισμα γιὰ τὴν ἀδελφότητα τοῦ Κυρίου ἀγωνιστοῦ Καραϊσκάκη.

—Τὰ συνερεῖα θά ἔργασθουν σήμερα καὶ αὐριο τόσο στοὺς ναοὺς, ὅσο καὶ σ' ἄλλα ἐπικαίρια σημεία.

—Τὰ κατεψυγμένα ψάρια «Ποσειδῶνος» ἀποτελοῦν τὸ θέμα τῆς ἡμέρας.

—Παρατρήσει ζωηρά ἀγοραστικὴ κίνησις χθὲς στὸ ἐνταῦθα πρατήριο.

—Στὸ μεταξύ τ' ἄλλα ψάρια ἔξακολουθοῦν νὰ πωλοῦνται σὲς παλαιὰς τιμὲς τους.

—Ἀναμένεται ὅμως νὰ ἐσπείσῃ ἡ τιμὴ, γιὰ τὰ προσφερόμενα ὑπὸ τῆς ἑταιρείας «Ποσειδῶν» πωλοῦνται σὲς πολὺ πρὸ σὲς τιμὲς.

—Τὰ γιοματάρια ἀνοίξαν καὶ οἱ ταβέρνες ἐγείναν ἀπὸ τοὺς «ποιοῦς».

—Τὸ κρασί αὐτὸ τὸν καιρὸ πιερίσει καὶ κατὰ τοὺς «εἰδολογούς» χρειάζεται καὶ καλὸς μεζές.

—Ἐννοεῖται δι' γίνονται καὶ πολλὰ λαθροεργεῖα.

—Ποὺ δὲν τὴν ἀνακαλύπτουν οἱ «ἐρημίτες», σημαίνει τὸ ἔργον τῆς φυγῆς.

—Οἱ τελευταῖες βροχὲς ἐπέφεραν πολλὰς καταστροφὲς σὲς ἑλῆες.

—Ὁ ἀγέρας τῆς ἔρριξε κάτω στρώμα.

—Οἱ χαμαῖδες σπάζουν τὸν τὸ λάδι πὸς βγαίνει ἀπ' αὐτὲς εἶναι κακῆς ποιότητος.

—Ἡ βροχὴ μετέβαλε τὴν ὁδὸν Κανακάρη, εἰς τὸ πρὸ τοῦ Ο.Τ.Ε. μέγαρον σὲ λαοστόπο.

—Ἐπίσης καὶ πέραν τῆς ὁδοῦ Παπαρδέσσου, ἡ ὁδὸς Κανακάρη ἔχει καταστῆ ἀδιόδευτος.

—Ἀρῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιστράως δι' ἀσφάλτου, τοῖς ἄνδρ' ἂν ρίξουν λίγο ἀμμοχάλικο.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Πρὸς τὸ μῶλο Τριάντη, ὑπάρχει τὸ νεκροταφεῖο τὸν ἱστοφόρον. Καρὰ δὲ ἀραγμένα, σὲς γοπεθαίνον ἀργὰ—ἀργὰ. Μπρίκια, μπρίκια μύστια, γαλαξιδιώτικες μπρατσέρες, ἄλλα σκαριά ἀπὸ τοὺς ταρασανάδες τῆς Σύρου καὶ τῆς Σάμου, περνοῦν τὶς τελευταῖες ἡμέρες τους.

Ὁ ἀνεμὸς πὸς περνᾷ ἀπὸ τὰ γυνιά, τὰ σκελετωμένα ἔρπια, πιθίριζε τὶς παλιὲς ἱστορίες, τὰ παλιὰ κατωρόματα, τὰ ταξίδια τὰ μεγάλα ἀπὸ τὴν Ὀνέσσα καὶ τὸ Νικολάειον στὸ Τρίστην καὶ ἀπὸ τὴν Μαροῦλλιν καὶ τὴν Βαρκελωνίαν στὸ Βατοῦ.

Νεκρὰ τώρα, οὐτε πὸς ἀνασάνουν. Ἀραγμένα ἔκει λυώνουν σὰν ἐκαλοῖ Χριστιανιστὴν. Στὴν κοιλιαστὴ πὸς πρῶτα, θαλασσολοκὶ Μαυροβαλαστίες, Μαρμαρινὸν, Κεφαλλονίτες, Ἀργυρουσιώτες, Ὑδραῖοι καὶ Γαλαξιδιώτες, κυβερνοῦνται μὴ τὸ δίκαιον στὸ χέρι, τώρα μερικὸι γλῶσσοι θρησκὸν μὴ τὶς φωνὲς τους τοὺς καμιοῦς.

Εἶναι σὲ ἀλήθεια μὴ γραφικὴ μερὶ ἐκείνη τοῦ λιμανιοῦ. Ποὺ σὺνταπτητικὴ, πολὺ ἀνθρώπων. Ἡ ἱστορία τὸν ἱστοφόρον μας πὸς δόδεσαν κάποτε τὴν χώρα καὶ ἔφεραν τὴν σημασία σὲς πέρατα τῆς γῆς. Πραγματικὸ ναυτικὸ κοιμητήρι.

Οἱ πὸς εὐφρεῖς ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας ἀσφαλὸς πρέπει νὰ εἶναι οἱ...τρακαδῶρες. Σοφίζονταν χίλια δὺς προκειμένου ν' ἀποσπαστοῦν ἀπὸ τὰ θύματα τοὺς δὲ καὶ χρίματα ἔχουν ἀνέγκη. Ἐπικαλοῦνται φίλεις, ὀρκίζονται ἐπὶ ζωντανῶν καὶ νεκρῶν, μηχανεύονται τὰ πάντα. Καὶ τὶς περισσοτέρες φορὲς καταφέρνουν καὶ βάζουν στὸ χεῖρ τὸ θέμα τους.

Πολλὰς φορὲς ὅμως πᾶνε γιὰ μολλὴ καὶ βγαίνουν κορμεινὸν. Τὸς γνωρίζουν ἡ μάλλον τοὺς μωρίζονται ἀπὸ μὴ ὅρα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Μακρὰ καὶ τοὺς δίνουν τὴν σχετικὴ...ἐξοφλητικὴ ἀπάντησις. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι μὴ ὅρατα ἱστορία μεταδὺ κάποιου ἀνεμίου καὶ ἐνὸς θελοῦ. Ὁ ἀνεμὸς εὐρισκόμενος σ' ἐάνυγκη νὰ ζητήσῃ χρίματα ἀπὸ τὸ θεο τοῦ, τοῦ ἔστειλε τὸ ἔξῃ γράμμα:

«Σεβαστὲ θεε

Ἐάν μπορούσες νὰ με δῆς, πὸς κοκκινίζω ἀπὸ ντροπὴ, αὐτὴ τὴν ὥρα πὸς σοὺ γράφω θά με λυπόσσαν ἀπὸ τὴν καρδιά σου. Καὶ ἔξῃς γιατί: Γιατὶ βρίσκομαι στὴν ἀνάγκη νὰ σοὺ ζητήσω λίγα χρίματα καὶ δὲ γνωρίζω πὸς νὰ σὲς ζητήσω.

Μὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῇ. Προτιμῶ νὰ...πεθάνω. Στέλλω τοῦτο τὸ γράμμα μ' ἕνα γνωστὸ μας πὸς θά περιμένῃ τὴν ἀπάντησί σου.

Ὁ ἀφωσιωμένος ἀνεμὸς σὰς»

Ἡ ἐπιστολὴ ὅμως εἶχε καὶ μὴ δεύτερη, σὰς συνέγεσε, στὴν ὁποία ὁ ἀνεμὸς ἔγραψε:

«Θεε,

Γεμῖστος ἀπὸ ντροπὴ γιὰ ὅτι σοὺ ἔγραψα, ἔτρεξα πίσω ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἄνθρωπο, γιὰ νὰ πᾶσω πάλι τὸ ὄργισμα, ἀλλὰ ὁ ἀνεμὸς εἶχε φύγει. Εὐχόμαι σὲς θεὸ νὰ τοῦ συμψῇ κατὰ τὴν ὥρα καὶ δὲ γνωρίζω πὸς νὰ γράμματα μου νὰ χάρῃ.

Ὁ ἴδιος»

Ὅπως ἦταν ἐπόμενον ὁ θεὸς τοῦ συνκίνηθηκε πᾶρα πολὺ καὶ ἔπιασε ἀμέσως γιὰ νὰ τὸν καὶ θρησκὸν καὶ τοῦ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Φίλιπτε ἀνεμὶ.

Παραρηρήσου. Ἡ θεὰ πρὸς νὰ ἀκούσῃ τὴν παρακλησί σου. Τὸ...γράμμα σου ἔχῃ ἡ.

Ὁ ἀφωσιωμένος θεὸς σου»

Καὶ ἔτσι ἦσαν ἐπὶ σὲς.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Μακρὰ καὶ τοὺς δίνουν τὴν σχετικὴ...ἐξοφλητικὴ ἀπάντησις. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι μὴ ὅρατα ἱστορία μεταδὺ κάποιου ἀνεμίου καὶ ἐνὸς θελοῦ. Ὁ ἀνεμὸς εὐρισκόμενος σ' ἐάνυγκη νὰ ζητήσῃ χρίματα ἀπὸ τὸ θεο τοῦ, τοῦ ἔστειλε τὸ ἔξῃ γράμμα:

«Σεβαστὲ θεε

Ἐάν μπορούσες νὰ με δῆς, πὸς κοκκινίζω ἀπὸ ντροπὴ, αὐτὴ τὴν ὥρα πὸς σοὺ γράφω θά με λυπόσσαν ἀπὸ τὴν καρδιά σου. Καὶ ἔξῃς γιατί: Γιατὶ βρίσκομαι στὴν ἀνάγκη νὰ σοὺ ζητήσω λίγα χρίματα καὶ δὲ γνωρίζω πὸς νὰ γράμματα μου νὰ χάρῃ.

Μὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῇ. Προτιμῶ νὰ...πεθάνω. Στέλλω τοῦτο τὸ γράμμα μ' ἕνα γνωστὸ μας πὸς θά περιμένῃ τὴν ἀπάντησί σου.

Ὁ ἀφωσιωμένος ἀνεμὸς σὰς»

Ἡ ἐπιστολὴ ὅμως εἶχε καὶ μὴ δεύτερη, σὰς συνέγεσε, στὴν ὁποία ὁ ἀνεμὸς ἔγραψε:

«Θεε,

Γεμῖστος ἀπὸ ντροπὴ γιὰ ὅτι σοὺ ἔγραψα, ἔτρεξα πίσω ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἄνθρωπο, γιὰ νὰ πᾶσω πάλι τὸ ὄργισμα, ἀλλὰ ὁ ἀνεμὸς εἶχε φύγει. Εὐχόμαι σὲς θεὸ νὰ τοῦ συμψῇ κατὰ τὴν ὥρα καὶ δὲ γνωρίζω πὸς νὰ γράμματα μου νὰ χάρῃ.

Ὁ ἴδιος»

Ὅπως ἦταν ἐπόμενον ὁ θεὸς τοῦ συνκίνηθηκε πᾶρα πολὺ καὶ ἔπιασε ἀμέσως γιὰ νὰ τὸν καὶ θρησκὸν καὶ τοῦ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Φίλιπτε ἀνεμὶ.

Παραρηρήσου. Ἡ θεὰ πρὸς νὰ ἀκούσῃ τὴν παρακλησί σου. Τὸ...γράμμα σου ἔχῃ ἡ.

Ὁ ἀφωσιωμένος θεὸς σου»

Καὶ ἔτσι ἦσαν ἐπὶ σὲς.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Μακρὰ καὶ τοὺς δίνουν τὴν σχετικὴ...ἐξοφλητικὴ ἀπάντησις. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι μὴ ὅρατα ἱστορία μεταδὺ κάποιου ἀνεμίου καὶ ἐνὸς θελοῦ. Ὁ ἀνεμὸς εὐρισκόμενος σ' ἐάνυγκη νὰ ζητήσῃ χρίματα ἀπὸ τὸ θεο τοῦ, τοῦ ἔστειλε τὸ ἔξῃ γράμμα:

«Σεβαστὲ θεε

Ἐάν μπορούσες νὰ με δῆς, πὸς κοκκινίζω ἀπὸ ντροπὴ, αὐτὴ τὴν ὥρα πὸς σοὺ γράφω θά με λυπόσσαν ἀπὸ τὴν καρδιά σου. Καὶ ἔξῃς γιατί: Γιατὶ βρίσκομαι στὴν ἀνάγκη νὰ σοὺ ζητήσω λίγα χρίματα καὶ δὲ γνωρίζω πὸς νὰ γράμματα μου νὰ χάρῃ.

Μὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῇ. Προτιμῶ νὰ...πεθάνω. Στέλλω τοῦτο τὸ γράμμα μ' ἕνα γνωστὸ μας πὸς θά περιμένῃ τὴν ἀπάντησί σου.

Ὁ ἀφωσιωμένος ἀνεμὸς σὰς»

Ἡ ἐπιστολὴ ὅμως εἶχε καὶ μὴ δεύτερη, σὰς συνέγεσε, στὴν ὁποία ὁ ἀνεμὸς ἔγραψε:

«Θεε,

Γεμῖστος ἀπὸ ντροπὴ γιὰ ὅτι σοὺ ἔγραψα, ἔτρεξα πίσω ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἄνθρωπο, γιὰ νὰ πᾶσω πάλι τὸ ὄργισμα, ἀλλὰ ὁ ἀνεμὸς εἶχε φύγει. Εὐχόμαι σὲς θεὸ νὰ τοῦ συμψῇ κατὰ τὴν ὥρα καὶ δὲ γνωρίζω πὸς νὰ γράμματα μου νὰ χάρῃ.

Ὁ ἴδιος»

Ὅπως ἦταν ἐπόμενον ὁ θεὸς τοῦ συνκίνηθηκε πᾶρα πολὺ καὶ ἔπιασε ἀμέσως γιὰ νὰ τὸν καὶ θρησκὸν καὶ τοῦ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Φίλιπτε ἀνεμὶ.

Παραρηρήσου. Ἡ θεὰ πρὸς νὰ ἀκούσῃ τὴν παρακλησί σου. Τὸ...γράμμα σου ἔχῃ ἡ.

Ὁ ἀφωσιωμένος θεὸς σου»

Καὶ ἔτσι ἦσαν ἐπὶ σὲς.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Δ)π «Γεώργιος Π. Ποταμιάνος» (ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ)

Σάββατον 8ην μ. μ. Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδίσιον. Δευτέραν μεσοκύκτιον Πειραιᾶ, Χίον, Μυτιλήνην. Παρασκευὴν 330 πρωΐνην Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργεστολίον. Παρασκευὴν 11ην μ. μ. Πειραιᾶ κατ' εὐθείαν. Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Π. Ποταμιάνος Ὁθωνος—Ἀμαλίας 44 Τηλεφ. 33—80

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΔΙΑΠΟΥΛΗ

Γὸ γνωστὸν θαλαμηγόν

“ΑΝΔΡΟΣ”

Κάθε Κυριακὴν 1ην πρωΐνην διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργεστολίον. Κάθε Κυριακὴν 10ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ—Δαδ. κ. νησον, Σητεῖαν Ἅγιον Νικόλαον. Πρακτορεῖον: Π. Α. Κεραμιδᾶ Ἀγ. Ἀνδρέου 36 β'. Τηλεφ. 33—30

Δ)π “Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ,” (ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ)

Διὰ Πειραιᾶ, ΧΙΟΝ—ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ. Ἐκαστὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ ἑσπέρα. Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Π. Ποταμιάνος Ὁθωνος—Ἀμαλίας 44 Τηλεφ. 33—80

JADRANSKA LINE

S/S “LASTOVO,” καὶ “ISTRA,” Διὰ ΠΟΥΓΚΟΛΑΒΙΑΝ, ΤΕΡΕΖΙΝΗΝ. Ἐκαστὴν Πέμπτην δεχόμενα ἑμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας. Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Π. Ποταμιάνος Ὁθωνος—Ἀμαλίας 44 Τηλεφ. 33—80

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α. Ε.

Τὸ θαλαμηγόν

“Γλᾶρος”

Δευτέραν 11 12 ἑσπερινὴν Ἰθάκην, Σάμην, Ἄγιον Εὐφροσύναν, Φινιάδα, Βασιλικὴν, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Παργὰν, Παῖδον, Κέρκυραν, Ἡγουμενίτσαν. Ἐπιστορὴν μέσῳ ἰδίων προσεγγίσεων. Τετάρτην 11ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ. Πέμπτην 11.30 νυκτερινὴν Ἀσκάκον, Κάλυμνον, Μύτιαν, Ζαβέρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν. Ἐπιστορὴν μέσῳ ἰδίων προσεγγίσεων. Παρασκευὴν 9ην ἑσπερινὴν Πειραιᾶ. Πρακτορεῖον Ἰω. Ἀθανασοπούλου Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 Τηλεφ. 32—35

“Κωστής”

Ἀναχωρεῖ Σάββατον 19ην τρέχ. διὰ Παῖδον, Κέρκυραν. Πρακτορεῖον: Κ. Λαζαρινῶν Ὁθωνος—Ἀμαλίας 52 Τηλεφ. 35—88

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΠΑΠ

Ἀποστολὴ: Δι' Ἀθῆνας: 8.39, 12.35, 17.39, 2.38. Διὰ Καλὰ νέας: 12.22, 2.15. Διὰ Πόρον: Ὀλίμπια: 17.16, 19.59. Διὰ Ζάκυνθον (μέσῳ Κολήνης): 12.29. Ἀτμήλατοι: Δι' Ἀθῆν. 3.10.8 Διὰ Καλὰ νέας: 6.25. Διὰ Κυπαρισίαν: 6.40, καὶ 15.41. Διὰ Διακορδόν: 17.58. Ἀεωφορέια: Δι' Ἀθῆνας: 6.45, 9.30, 11.30, 14.00, 17.00. Διὰ Λαυρεάτι: 9.30. Ἀεωφορέια: 5.40, 13.00, 17.50. Ἐκδοσις ἐπιστολῶν Πρακτορεῖον: Στ. Ροδοπούλου Τηλεφ. 26—86

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀναλίσθη προχθὲς τὴν νύκτα ἀνέβλεψεν μετὰ Α' Νεκροταφεῖον—Κ. Σουλτανῶν. Παρακαλεῖται ὁ εὐρὺν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Σταθμὸν Α' Βορηνῶν.

Ἀγορεύει ἀδελφὰ ταλαιωχαρτὰ φιλά—χονδρά καθὰ καὶ βιβλία, ἀρχαῖα κλπ. Κορίνθου 312 καὶ Κολοκοτρώνη 47 Τηλ. 30—54

Διὰ Γραφεῖον ἡ Ἱατρείον ἐνοικιάζεται διαμέριον μὴ συνεχόμενον δευτέρου βοηθητικὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέας 46, Πληροφορία Ρήγας Φεραίου 106.

Ἐνοικιάζεται ἀνώγειος κατοικία ἐκ 3 δωματίων καὶ λοιπὸν χρειώδων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λαυρεάτι 112, παρὰ τὸν Ὀσίον Λαυρεάτι. Πληροφορία ἐκεῖ.

Ἐνοικιάζεται οἰκία ἰσογείως ἐκ 3 δωματίων, κοινὴν καὶ λοιπὸν χρειώδων, ἀνεξάρτητος. Πληροφ. Ἀγίας Βαρβάρας, Καποδιστριαὺ 43. Πληροφορία ἐκεῖ.

Ἐνοικιάζεται ἡμιπόγειον δι' οἰκονομικὴν ἐργασίαν, μετ' ὅλων τῶν χρειώδων ἐκς κεντρικῆν θέσιν. Πληροφορία Κορίνθου 300, οἰκία.

Ἐνοικιάζεται οἰκία ἀνώγειος ἐκ 3 δωματίων καὶ κοινῆς. Πληροφορία Καμυλῆ 19.

Ἐνοικιάζεται ἀνώγειος οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ναυάρχων, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε κυρίων δωματίων, χαλᾶ, λουτροῦ κλπ. χρειώδων. Ἐπίσης ἐνοικιάζεται μαγαζιὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρήγας Φεραίον, ἔχον καὶ ὥραν ἐνὸς δωματίου, ὡς καὶ ὑπόγειον, κατάλληλον δι' οἰνομαγειρίαν, σφαιριστήριον κλπ. Πληροφορία Ρήγας Φεραίον ἀριθ. 29.

Ἐνοικιάζεται ἡ πολυώνυς 1) κατοικίᾳ δι' ἀποθήκην ἐκς κεντρικῆν θέσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου καὶ παρὰ τὴν πλατείαν Τζέλην διαστάσεων 4X15 μ. 2) οἰκὸπέδον περικυκλωμένον 300 περίπου πηχῶν. Πληροφορία ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 135. Τηλεφ. 22—43.

Ἐνοικιάζεται δύο καινοὺρ γεῖς ἀποθήκῃ 2X5 καὶ 5X9 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ναυάρχων 94, Πληροφορία Σ. Σταματοπούλου, Μαζώνος 79, Τηλ. 39—93.

Ἐνοικιάζεται οἰκία ἐκ 550 περίπου πηχῶν μετὰ κήπου, ἀλλῆς καὶ φρεάτιος, ἐκ 300 κατωκίων Καρόλου—Γαμβέτια 13 καὶ 13α, ἐν ὅλῳ ἐπὶ τὰς δωματίων κλπ. χρειώδων, παραδοτέον ἀμέσως ὅσο δωματίων ἐλευθέρων ἐκ τῶν δωματίων. Πληροφορία Κορίνθου 218, Τηλ. 32—63. Μεσίται ἀποκλειστικαί.

Πωλεῖται κατάστημα ψηλῶν πολὺν περιποιημένων, ἐκ τῶν εὐκαρίων λόγῳ ἀναγορῆς σὲς τὸ ἱδρυτικὸν, μετὰ εὐκαρίας. Πληροφορία Κορίνθου 218, Τηλ. 32—63. Μεσίται ἀποκλειστικαί.

Πωλεῖται οἰκία νεοκτιστὸς ἐκ τεσσάρων δωματίων μὴ ὅλα τὰ χρειώδη, παρὰ τὴν θέσιν Ἀγίας Τριάδος, ἐκς, πραγματικὴν τιμὴν ἐκαρίων, ἄλλῳ ἀναγορῆς σὲς τὸ ἱδρυτικὸν. Πληροφορία Ἀγίου Ἀνδρέου 152.

Πωλεῖται οἰκία νεοκτιστὸς ἐκ τεσσάρων δωματίων μὴ ὅλα τὰ χρειώδη, παρὰ τὴν θέσιν Ἀγίας Τριάδος, ἐκς, πραγματικὴν τιμὴν ἐκαρίων, ἄλλῳ ἀναγορῆς σὲς τὸ ἱδρυτικὸν. Πληροφορία Ἀγίου Ἀνδρέου 152.

Πωλεῖται κτήμα μικρὸν δύο στρεμμάτων μὴ 20 δένδρα ἑλῆες νέες, 6 μουσουλιές καὶ μία σὺκιά, ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Πατρέας—Καλαφάτων καὶ πλῆθος χωρίου Ὀβρυᾶς, κατάλληλον καὶ ὡς οἰκὸπέδον. Πληροφορία Πατρέας 50.

Πωλεῖται ἐν Κ. Ἀχαΐᾳ ἐν ὅλῳ ἡ τιμητικὴς: 1) Μία ἰσόγειος οἰκία ἐκς κεντρικωτάτην θέσιν, κατάλληλος διὰ κατοικίας καὶ οἰανδήποτε ἐπιχειρήσιν. 2) Ἀγρὸς πιστικὸς καὶ ἑρπικὸς μὴ 140 ἐλαοδένδρα μεγάλα καὶ μικρά. Πληροφορία παρὰ τὸν Κ. Ἀχαΐαν. Γκοβέση ἐν Κ. Ἀχαΐᾳ.

Σχολὴ Σωφὲρ Ταβουλάρη Ἀναλαμβάνει τὴν τελεσίαν ἐκγύμνασιον ὁδῶν, αὐτοκινήτων, φορητῶν καὶ ἐπιβατικῶν. Κολοκοτρώνη 34, Τηλ. 23—45.

Ραπτεχνικὴ ΣΙΓΓΕΡ εὐκαρίας προπολεμικαί ἐκ ἀπὸ τὴν κατάστασιν καὶ διαρκὴ παρακαταθήκην παλαιοῦ μὴ τὰς καλλιτέρας τιμὰς. Ἐπιδορῶν σὲς καὶ καθάρισμα ραπτομητῶν νῶν παντὸς τύπου ἐντελὸς δουρὰν ἐκ τὸ κατάστημα καὶ κατ' οἶκον. Ἀγίου Γεωργίου 60β' (Εὐδοκία).

ΤΟ ΟΡΓΑΝΑΚΙ

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Καὶ ντύθηκαν γελώντας παίζοντας ὅταν δὺς παιδιὰ. Θά νόμιζε κανεὶς, πὸς ποτὲ καμμιὰ λύπη δὲν τοὺς ἄγγιζε, πὸς δὲν ἔβρισκαν μέσα στὴν ψυχὴ τους τ' ἀποτύπωμα τῆς, ἐκείνη τ' ἄχνη του μεγάλου πόνου πὸς ποτὲ δὲν σβήνουν.

Καὶ ἦπιαν τὸ γάλα τους, ἕνα ώρατο παχύ γάλα καὶ γελούσαν. Πάλι γελούσαν, γιατί θυμήθηκαν τὸ Ἀθηναϊκό, νερωμένο, φτωχὸ γάλα.

—Ε, ἀλήθεια όλα τὸς ἔκαναν κέρι.

Καὶ ξεκίνησαν, έκαίνοι γιὰ νὰ παρουσιασθῇ στὴν διέθυνση τὸν Λυκεῖο και κείνη νὰ τὸν συνδράσῃ ὅς ἔκει.

Μὲν γόσυν φιλήθηκαν, γιατί δὲν θά μπορούσαν νὰ φιληθοῦν στὸ δρόμο ὅταν αὐτὸς ἔμπαινε στὸ Λυκεῖο κι' αὐτὴ θά γύριζε πίσω. Γιατὶ φιλοῦνταν κάθε φορὰ πὸς θά ἔχωριζονταν, ἔστω και γιὰ ἕνα τέταρτο τ